

[H. C. Hansen.]

op at slås om. Vi kan have hver sin vurdering.

Jeg har ikke mange bemærkninger til den højtærede finansminister. De bemærkninger, den højtærede finansminister gjorde om nationalbudgettet, forstår jeg egentlig ikke behøvede at være så omfattende. Vi har ikke angrebet denne årsoversigt, vi har ikke angrebet, at den ikke kaldes et nationalbudget; vi har bare sagt, at den giver på mange måder, på mange felter, de tilsvarende oplysninger, som nationalbudgettet tidligere gav. Den mangler en konklusion på en række punkter, og jeg forstår, at det er finansministerens betragtning, at det skulle den heller ikke have i modsætning til det tidligere, mere vidtgående nationalbudget. Måske er det mig, der tager fejl, men jeg erindrings ikke, at vi tidligere har haft en så omfattende økonomisk redegørelse før nationalbudgetterne. Derfor kan jeg ikke forstå, at den højtærede finansminister ikke vil lade mig få lov til at sige ham tak, fordi han er kommet med den. Det er da en hæderlig ting, at en oppositionstaler vil have lov til at sige finansministeren tak for et fornuftigt stykke arbejde. Det synes jeg virkelig ikke vi skal stå og blive uenige om.

De bemærkninger, der er gjort om liberaliseringen, er ført videre af den højtærede handelsminister. Når udsigterne efter finansministerens tale og efter den økonomiske årsoversigt er sådan, som det nu er bekendt for alle her i salen, og som jo ikke mindst selvfølgelig de to højtærede ministre, handelsministeren og finansministeren, er bekendt med, så må jeg åbent erkende, at den situation kan komme til at foreligge, at der ad direkte vej må strammes til med hensyn til vor import. Jeg håber ikke, den kommer. Hvem håber, den kommer? Ingen. Der er fra min side ikke noget principrytteri i behandlingen af dette spørgsmål. Jeg må måske også sige det klart til den højtærede handelsminister: der er intet principrytteri i vor behandling af dette spørgsmål. Men jeg kan ikke se det rimelige i, at vi binder bestemte yderligere varer ved den ordning, der er foreslået af handelsministeren, for at få vanskeligheder på et senere tidspunkt, når vi muligvis skal føre en skarpere kontrol med disse varer. Jeg kan endvidere ikke rigtig se, det er konsekvent, når vi i øjeblikket laver en vidtgående produktionsordning med hensyn til en række vigtige metaller, at vi så samtidig f. eks. skulle sætte skibe på friliste. Jeg kan ikke se det rimelige og forstandige deri;

det er det, jeg har vendt mig imod, og det fastholder vi fra mit partis side.

Den højtærede handelsminister havde forstået, at vi fuldstændig ville skrinlægge al liberalisering. Det er den slags bemærkninger jeg synes ministeren skulle lade være at fremkomme med. Jeg bad om, at vi efterhånden kunne behandle hele dette spørgsmål uden denne politiske slagsmålsatmosfære. Er det ikke muligt?

Den højtærede handelsminister syntes, at det var billigt, når jeg havde sagt, at man ville slå en femøre på, at vi havde fået så og så meget af Marshallorganisationen, af Marshallpengene. Denne sammenstilling mellem mine bemærkninger og Marshallorganisationen beklager jeg, for den lå ikke i mine bemærkninger. Jeg sagde, at jeg tør ikke bestride, at man herved kan vinde en politisk femøre i visse kredse i befolkningen, selvom jeg tvivler på det. Det er noget andet end at antyde det, den højtærede handelsminister pegede på i forbindelse med Marshallorganisationen. Jeg mener faktisk dermed: lad os holde op med at lave propaganda på liberaliseringen, lad os være fri for det i en situation, hvor vore økonomiske problemer er så alvorlige, som hele den fremstilling, der ligger foran os, nu engang viser det.

Jeg takker endelig den højtærede handelsminister, fordi jeg forstår, at produktivitetsudvalget snart vil komme i arbejde igen. Det synes jeg er en udmærket besvarelse af mit spørgsmål til den højtærede minister.

Bertel Dahlgaard: Vi har i eftermiddag haft lejlighed til at fremsætte vore synspunkter og anskuelser om situationen, og jeg synes, det er meget passende, at det nu tyder på, at vi kan standse — der skal jo ikke ske noget i dag, hvorimod der nok er en korsvej, hvor vi skal mødes til efteråret, og hvor et sådant møde kan blive mere interessant, end mødet er i dag. (*Statsministeren* [Erik Eriksen]: Måske også mere festligt!). Lad os vente og se, højtærede statsminister!

Jeg skal derfor også kun gøre et par bemærkninger. Denne diskussion om nationalbudgettet er ganske morsom i og for sig, men det er jo samtidig næsten for latterligt. Vi ved allesammen, at den højtærede finansminister er en lærd og fornuftig mand, der gerne vil medvirke til, at regering og rigsdag og nationen får de oplysninger, som de skal have, og som det er rimeligt at råde over i et statsstyre, og vi ved allesammen, at det er vanskeligt for ham at